

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijače velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

**Zaradi jutrnjega praznika
izide prihodnji list v sredo.**

Še par besedij po smrti grofa Barbo.

„Slovenski Narod“ je poročil svojim bralcem tožno novico, da je zopet jeden naših narodnih zastopnikov šel na on boljši svet, kjer nij strank, ni bojov za ravnopravnost. Pri takej prihki se izreka zahvalnost narodova za delo in trud kakor za dobro voljo ranjcega. In slovenska narodna stranka ima grofu Barbu več uzroka zahvaliti se, nego bi se na prvi hip moglo soditi. To naglasiti in sonarodnjakom v opomin pozvati je namen tega kratkega spisa.

Grof Barbo nij bil poseben talent, on nij bil ustvarjen vodja politične stranke, on nij bil državniški visoko izobražen, on nij bil izvrsten govornik za našo stvar niti ne pisatelj za njo. Ali bil je zmirom zanesljiv njen glasovatelj, zvest prijatelj izpoznane resnice, in vseskozi značajan privrženik slovenske stranke! In to mora tem bolj uváženo biti, če se v misel jemljó razmere, pod katerimi je grof Barbo vedno in ves čas svojega postopanja v javnosti pri slovenski narodni stranki ostal. Jaz namreč mej našimi aristokrati nobenega ne vem, ki bi bil precej od kraja takó odločno stopil v kolo politične slovenske stranke in to odločnost povsod, tudi v svojih aristokratskih krogih tako kazal kakor grof Barbo.

Mej „našimi aristokrati!“ Če se sme tako reči? Skoro da ne.

Slavjani od kraja nijso poznali aristokracije, zato niti prave prvotne besede nímajo za ta pojem. Ruski Slavjani so aristokracijo

še le od tujcev Varjagov ali Normanov dobili, ki so prišli čez morje vladati nad njimi. Celo Poljaki, mej katerimi so poslednji čas njih samostalnosti poljski plemiči ali „žlahčiči“ ravnali, kakor da bi bili samo oni človeki, — od kraja nijso imeli plemstva, temuč so živeli v zádrugah z voljenimi starešinami na čelu, kakor vsi drugi Slovani; še le z uplivom zapadnih institucij se je v poljskem kraljestvu razvilo iz naslednikov zádužnih starešin zloglasno poljsko plemstvo ali poljska „žlahta“. Ravno tako imajo Čehi svoje plemstvo (kolikor ga nij po bitvi na Belej gori uničenega) iz upliva zapadnega, a Srbi in Bolgari še danes aristokracije nímajo in ne poznajo.

Tudi „naša“ aristokracija, to je: naseljena mej slovenskim narodom, je tuja. Treba je le imena pogledati, da vidimo Nemce in Italijane. Kar so nemški Franki, nadevši Slovence jarem fevdalnih naredeb, domačinov Slovencev pustili ali uvrstili mej plemstvo (gotovo tudi bivše voljene starešine in vojevode, ki so se pa radi tujemu gospodstvu udali) večjidel so ti izumrli, kakor nam kaže pogled v Valvazorja.

Kakor pa smo zadnje čase videli pri nas, ta naseljena aristokracija v političnih bojih nij hodila z narodom temuč proti narodu. Pri nas se večjidel priseljena aristokracija nij ponarodila, nij se aklimatizirala, kakor na pr. na Magjarskem, Ruskem, mnogo tudi na Češkem in povsod, tako da na Nemškem najdemo aklimatizirane Francoze, na Francoskem Škote itd.

Izjema pri nas je bil grof Barbo. Da si je njegov rod italijansk iz prvote, in na Kranjsko priseljen, nij, gorel za tujščino, temuč zvesto se je oklenil naroda, mej kateri se je bil naselil, z narodom je glasoval.

Zarad tega mu bodi od tega slovenskega

naroda hvala še preko groba, a drugim, ki ne ravnajo tako kot on, pak izgled in opomin: J. J.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 5. dec. [Izv. dop.]

—x. Včeraj je v specialnej debati prišel na glasovanje znani Czeditov predlog, da se namreč dovoli 800.000 móž ob času vojne, a stanje armade da bi se znižal na 230.000 vojakov. Kakor je bilo pričakovati, in o čemer se nikdo nij motil, to se je zgodilo, Czeditov predlog je ostal v manjšini s 40 glasi, vladni predlog pak je bil sprejet s 178 glasovi, proti njemu pak je glasovalo 152 poslancev. Glasovanje se je vršilo po imenih, in tako smo čuli, da so za odsekov predlog glasovali tudi grof Mannsfeld, Švegelj in vsi Rusini. Pri tej priliki pa se je tudi pokazalo, ka nij veliko soditi o toliko naglaševanej složnosti centralistiških frakcij državnega zbora, kajti zoper vladno predlogo nij hotelo tudi več centralistov glasovati.

Pred glasovanjem pak se je vršila še huda govorniška borba in akopram je bila specialna debata, nij se tega nikakor poznalo, ker govorilo se je na obeh stranéh jako splošno o vsem, kar se le količkaj tiče vojaške postave. Jaz ne vem, kako je prispel neki tukajšen centralistišk list do trditve, ka Nemci v Avstriji duševno presegajo tudi v državnem zboru avstrijske Slované; iz centralistiških govorov se to vsaj ne more posnemati, ker tako praznih govorov in brez pomena, kar se tiče razlogov, ki so jih navajali zoper brambeno postavu, v poslaniški zbornici še nij bilo čuti nigdar. Nasprotno pak se je avtonomistiška stranka v debati o vojaški postavi sijajno odlikovala s svojimi razlogi, svojim preverjenjem, katero je centralistiške nagote neusmiljeno razkrivalo in

Listek.

Rempeš.

(Spisal Cestnikov.)

Rempeš mu je bilo ime in pa jus je študiral. Prava sreča, da se je rodil tedaj, ko se je, ker ko bi bil prišel na svet nekoliko pozneje, bil bi s svojimi študijami butnil v leto 1851., v katerem so Nemci začeli uvajati v zagrebško pravno akademijo nove postave, kakeršnih še nij bilo poprej v deželi. Tej okolnosti se je imel Rempeš zahvaliti, da je absolvirati pravoslovne nauke še o pravem času.

Ko je prišel iz Zagreba domov nadepolni naš Rempeš, je moral čakati na reštavracijo en čas, potem pa, ko je ta prišla, (bila je zadnja pred absolutizmom), se je prav lepo priporočil merodajnim krogom v svojej župa-

niji in pa dva čvrsta pandura si je najel, katera sta ga imela kvišku vzdigniti in kričati njegovo ime. Kričala sta zares obadva pandura tako na glas, da je supremuš komeš precej uganil, ka čuje izmej kandidiranih najboljše ime Rempešovo, vsled česar ga je precej proglasil za jurasora.

Nij se še bil prav zagrel v svoje službi uže se je pričelo organiziranje oblastnij po Hrvatskem in Slavoniji, a Rempeš je moral popustiti jurasorstvo, ter postati aktuar.

Aktuar tudi nij bila prehuda reč, samo nemško, nemško, to nij šlo, in paragrafi so se kar postavljali po konci pred njegovimi očmi, katere nijso bile vajene nigdar gledati po knjigah takovih spak, kakor so paragrafi.

Govoriti je Rempeš znal po nemški uže od detinstva, pisati pač nij znal razen latinskega, še hrvatskega ne, a sedaj ga je služba aktuarska učila nemščine. V enem letu se je

uže naučil toliko, da je znal zapisnik napisati, če mu ga je kdo diktiral, samo so mu ortografske napake silile v pero, drugače bi bilo vse v redu.

Ko je toliko znal, je šel sodnijski izpit delati k banskemu stolu v Zagreb, pa nij bil opravi kaj prida, ampak smejala se mu je nemška izpitna komisija in rekla je Rempešu ter mu dala prijateljski svét, naj se počne učiti avstrijskih zakonov, potem naj zopet pride, čez eno leto ali dve. Doma se tudi nobeden nij jokal nad nesrečo, katera je bila zadela v Zagrebu Rempeša, še norca so brili iz njega njegovi tovariši in rekli so mu, da je postal „ober-aktuar“ ker je uže izpiti delal, celo za „Ober-Rempeša“ so ga imeli odslé.

Rempeš nij bil kolegijalen človek; kakor so govorili oni, ki so z njim služili, je znal celo nevaren biti ónemu, kdor ga je razžalil,

njih fraze „o zboljššanji gmotnega stanja ljudstvu“ popolnem uničila. Ker si pak centralisti niso mogli drugače pomagati, prijeli so za neveredno orožje sumičenja, — a s tem so si še-le pravega vraga zoper sebe poklicali! Gospodu Walterskirchnu, ki je uporabljal neparlamentarno polemiko in smelo napadal češke vodje in češki narod, je grof Henrik Clam Martinic odgovoril to, kar je bilo v tacem slučaju umestno, dejal je Walterskirchnu, da ta še njegovega zaničevanja vreden nij. Ako centralistiški poslanec né na izredno debele kože, moralo se ga je to prijeti in uvideti bode moral, ka v parlamentu se mora drugačna politika tirati nego doma za zapečkom. Včeraj pak je dr. Rieger centralistom dokazal ad oculos vso ničevost njih obdolženj in skrajnost njih trditev. Ropotača Fuxa je imenoval Jupiter tonans, naglašal, ka mora krona vmes poseči tam kjer jedna stranka zatira cel narod, in možato je odbijal centralistiške napade na njegovo osobo zavoljo njegovega pisma na Aksakova in spomenice na cesarja Napoleona III. Akopram agresiven, je bil vendar njegov govor vrlo zmeren in naredil je celó na levo najboljši utis. Avtonomistiška stranka ga pa je kar obsipala mej njegovim govorom z odobravanjem in priznanjem in ko je nehal z besedami: Avstrija mora delati svojo politiko, ona ne sme pustiti, da bi jo suvali na desno ali levo, óna mora paziti samo na svoje interese, zato pa mora biti močna v notranjem, da jo bodo sosedge respektirali — tačas so mu šli mnogi poslanci z vseh stranij čestitat. Riegerov govor je jako zanimljiv in zasluži, da ga priobčite.*)

Izmej družih govorov je posebno zanimal tudi govor Jeržabekov, ki je tudi priznal, ka je militarizem veliko zlo zdanjega časa, on pa zato glasuje za vojaško postavu, ker avstrijski parlament nij po njegovem idealu in zato tudi nečče, da bi se njegove pravice okrepile.

Naposled so govorili še poročevalci, in sicer Rechbauer in Czedit za manjšino, poslanec Zeithammer pa za večino. Mej debato o vojaški postavi so centralisti očitati avtonomistiške stranki, da ta lahko glasuje za vladno predlogo, ker sestoji samo iz poslancev tacih kronovin, ki so pasivne in morajo druge kronovine zanje plačevati. Zeithammer je tedaj opozoril centraliste na

*) Zaradi pomanjkanja prostora v prihodnjem listu. Ur.

sam pa je bil v društvu naračnost aroganten, ter je vsakega razžalil, kdor mu je prišel pod jezik, vsakega je rad ponizil, a samega sebe uzvisil. Prijatelja nij imel nobenega, niti v uradu, niti izvan taistega, bil je pravi „ober-sitnež“, no pri vsem tem se je itak umel prilizniti svojemu predstojniku.

Ko se je bil tako prav lepo privadil na nemški red, mu nij bilo čisto nič všeč, da se je stanje stvari premenilo leta 1860, no ko je početkom leta 1861 sklical supremuš komeš varmedžijsko skupščino, je Rempeš bil prvi pripravljen sprejeti mesto županijskega vélikega beleznika. Pokril je svoj oberkalpak, ter pripasal svojo oversabljo in tako oborožen je šel iskat svojo srečo v županijsko dvorano; ali te nij bilo, še pandur ga nij hotel nobeden vzdigniti v zrak pri kandidaciji, in ni živa duša nij hotela kričati njegovega imena. Tako je propal, ker se tudi oberšpan nij dosti

Češko in Moravsko, in vprašal, je-li da so te dežele tudi pasivne?

Po glasovanji se je seja sklenila na predlog Čelakovskega. Jutri nadaljevanje specijalne debate in gotovo tudi konec.

Napad na ruskega carja.

Moskva, stara in prava nároina stolica ruske carevine, je te dni doživela ostuino dejanje, katero bode ruskej zgodovini madež na veke. Kar svet stoji, so nezadovoljneži mogotcem stregli po življenji, a na Ruskem se te prikazni dandenes ponavljajo na grozen način, ki priča, da skrivaj, pod pepelom tli žariavica, iz katere pogostem švigne divji plamen. Strah obhaja človeka, ki premišlja, kakih sredstev so se jele posluževati tiste tajne sile, katerih napor merijo na vesoljni preobrat. Vsak ve, da krvavo kovarstvo neutrudnih rovariev v zadnje vrsti nij napérjeno zoper posamezno osobo, zoper carja, nego zoper samodržstvo, zoper monarhijo, na katere mesto zarotniki hoté postaviti — anarhijo. Kajti uporniki, ki so osnovali vražji načrt, kateremu je srečno ušel car Aleksander, so skrajni elementi, ki jim nij toliko za ustavno méno, elementi, ki le namerjajo popolnem prekucniti zdanji red človeške družbe. Poslednji čas se je baš govorilo, da ruska vlada misli uvesti svobodnejše državne uredbe, silni ruski samodržec, da hoče odreči se svojej neomejenej oblasti in narodu dati pravico glasú. Ne vemo, koliko je bilo resnice o tem, a preverjeni smo, da zdaj po atentatu je manj upanja nego kdaj, da bi se vladar odpovedal katerej svojih pravic, ker bi to bilo znamenje, češ, da se je udal sili. Obžalovati je, da ruski državniki doslé nikdar niso poslušali svetov in prošnja zmernih naprednjakov, nego še brezobzirno preganjali jih. Zlanje neizmerno žalostne notranje razmere na Ruskem so le prirodni nasledki te politične trmoglavosti. Vsacemu pritisku odgovarja upór, to je stara resnica, katero pa ohola prevzetnost rada preširno prezira. Mnoge vlade in mnoge vladarske obitelji so uže izkusile to resnico, ipak se druge — niso vse spamtovale. Ruski vladni krogi so si ušesa tiščali pred pohlevnimi terjatvami, pa prišli so z dežja pod kap! Ves svet sodi, da se niti sveta Rusija ne more ubraniti koncesij, ki jih terjata čas in narodni razvoj. Čim preje beli car mir sklene s svojimi narodi, tem bolje bode za — oba. Neumévno je, zakaj se ruska vlada tako upira konstitucio-

nalizmu, saj ima na izbiri izgledov, kako nedolžna igrača je hvalisana reprezentativna „ustava“!

Vse evropske novine ostro obsojajo peklenški čin. Naj navedemo nekoliko glavne. Francoski „Journal Officiel“ pravi, ka to je naineznusneiši čin, ki pa bode povečkal simpatije do ruske carevine, ki bavi na Francoskem. Predsednik francoske republike, Grévy, pak je ruskemu carju telegrafski izrazil svoje sočutje; Waddington pa je čestital carju v imenu francoske vlade. Tudi londonski listi se veseló, da je ruski car ušel srečno morilčevej roki. Turški sultan je poslal k ruskemu poslaniku svojega adiutanta, da čestita ruskemu carju na srečnej rešitvi. Nemški listi v uzvišenih besedah slavé previdnost božjo, ki je čuvala nad plemenitim ruskim carjem. „On je mil in pravičen vladar, ki je vso svojo moč zastavil, da dovéle svoj narod do višiega razvoja. Zarota, ki se je osnovala, da razruši podlago naše kulture, se je sestavila in njega izbrala za žrtev. Da se njegovo življenje ohrani, v tem so vsi interesirani, ki stoíé na skupnih tleh kulture in obraženja“ — piše berlinska „Nat Ztg.“

„Moskva, srce ruske carevine, je oskruniena.“ kliče „Politik“, „oskruniena s činom, ki se je izvršil v noči dné 1. decembra. Štrikrat je uže bila morilčeva roka blizu ruskega vladarja, v Parizu, dvakrat v Peterburgu, in zdaj v Moskvi, ali ruskega carja pogled nij otemnel, niega srce, ki gorko bije za ruski narod in Slavjanstvo, nij okamenelo, al zatreti hoče pošast zarote, in v to čestitamo blagodušnemu carju Aleksandru.“

Po vsej Evropi in časnikih vseh strank čuje se samo en glas: Naj se blagemu vladarju ruskega naroda posreči zatreti zalégo ónih lupežev, ki okuževajo zrak na Ruskem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubliani 6. decembra.

V petek večer, ko je bil včerajšnji list uže tiskan, smo dobili poročilo, da je skupina kranjskih poslancev v delegacijo izvolila grofa Hohenwarta in za njegovega namestnika dr. Poklukarja. Poslanec Schwegel in Taufferer nijsta volila. Ob enem ponavlja ta telegram, da veliko senzacijsko dela Taaffejeva izjava, katero na kratko javlja včerajšnji naš telegram iz Dunaja.

Kakor se čuje, bodo delegacije sklicane na dan 16. t. m., ter bodo ostale vkupe samo štiri dni.

interesiral za njega, in srdil se je na nehvalžno domovino.

Ljudje so vsi rekli, da se je prav zgodilo Ober-Rempešu, da nij postal véliki beleznik, ampak da je bil prideljen kot razpoloživi aktuar sodbenemu stolu na službovanje.

Pri sodbenem stolu je imel predsednik pravi križ z Rempešem; pisarskih poslov nij hotel obavljati, ker je rekel, da je konceptualni činovnik, votuma nij imel, a aktuirati nij hotel niti avskultantu niti adjunktju, k večjemu kateremu prisodniku, pa še temu ne vselej. Na rubeže je najrajši hodil, dokler mu nij še tega posla ogrenila neka prav huda krojačeva žena, debela Tonča.

Pri tej je imel obaviti ovršno plenitbo in proceno, pa je menda bil pozabil, da sam visi pri krojaču.

Ko je debela Tonča zagledala sodbeno komisijo in njej na čelu Ober-Rempeša, se je

naiprej grohotom nasmejala, potem je pa zgrabila v kotu slonečo sirkovo metlo ter je s taisto udarila Rempeša po obernosu, potem je pa rekla: „Ti boš mene rubil, ti Ober-Rempeš, ki si mi toliko in toliko dolžen! sleči tvoje oberhlače, moje so, daj sem tvoji oberkaput, moj je!“ Potem je zopet vzdignila metlo, da udari Rempeša po oberglavi, ali Rempeš je vzdignil svoje obernoge pa beži na ulico, a Tonča z obermetlo za njim pa po ulicah in nauprej preko trga do sodbene hiše je šla. Vse je letelo gledat, kako naganja Tonča z obermetlo Ober-Rempeša, vzdignila se je celo mestna fakiasda in procesija je šla črez mesto naravnost do sodnije, kjer je voditelj uročbenega zapisnika sprejel v svoje okrilje oberaktuara Rempeša, a Tonča z obermetlo je triumfirala nazaj domov.

Tožil nij Rempeš Tonče, a državni pravdnik je rekel, da se nij bati revolucije, kjer

Paragraf 2. vojaške postave tedaj v **državnem zboru** nij dobil potrebnih dveh tretjin glasov, kakor nam je včeraj telegraf poročal. Denes baje se bode ta nepopolna vojaška postava izročila komisiji gospodske zbornice; v četrtek drugega tedna bode potem v gospodski zbornici vojaška postava vsa potrjena, — vsaj vlada upa to — potem bo le pak romala nazaj v zbornico poslancev. Ako vlada na vsak način hoče, da pride v veljavo vojaška postava nespremenjena, to se je čuditi, zakaj da strožje ne postopa napram centralistom, ko vendar vidi, ka jej ti pod nobeno ceno nehejo biti prijazni. Potlej pa razmere tako, kakor so zdaj ne morejo ostati še delj časa, ker ne zadovoljujejo niti jedne, niti druge stranke. Zrak se mora na vsak način očistiti, da občna nezadovoljnost še bolj ne poseže okolo sebe, nego je uže doslé. Sicer dobro dé izjava Tasffjeva, da „tudi Slovani v Avstriji ne smejo biti k steni pritisnjeni“ — a to je še le izjava, neugoden faktum, da smo istinito k steni pritisnjeni, ta faktum je še zmirom, kateri bi se bil gotovo uže dal odpraviti v teh mesecih, kar je Tasffje v ministerstvu, da bi tudi „ravnopravni faktor v državi, Slovani,“ prišel do svojih pravic.

Vnanje države.

Razmatrajoč najnovejši dogodjaj, barbarski napad na **ruskega** carja, govorimo o tem na drugem mestu tega lista.

Muktar paša, o katerem se je uže javljalo, da je umorjen, je na potu z vojaki proti **Gusinji**. Poroča pa se, da se more le počasi naprej pomikati, — kar se čita kakor migljaj, da do 12 t. m. Črnogorci še ne bodo imeli v lasti Plave in Gusinje.

Domače stvari.

— (Domačega polka) drugi bataljon se denes ob 1/2. uri tukaj pričakuje in drevi ob 7. uri bodo meščanje častnike in vojake pogostili na strelišči kakor zadnjič.

— (Gledališki orkester) pod vodstvom g. Mayerja bode drevi in jutri večer sviral v čitalnični restavraciji.

— (Zaupnice.) Volilci gorenjskih kmet-skih občin so svojemu državnemu poslancu grofu Hohenwartu poslali zaupno adreso, ki šteje nad 1200 podpisov; okrajni zastop v Slovenjem gradci pa je dné 2. t. m. na brzobjavnem potu svoje popolno zaupanje izrekel tudi grofu Hohenwartu in ob enem ministerskemu prvosledniku grofu Taaffeju.

— (Besedi,) ki bode jutri zvečer ob sedmih v ljubljanske čitalnici, je program ta-le: 1. „Sredstva ljubezni“. Vesela igra v 1 dejanji, poslovenjena po A. Jeločniku;

2. „Pri meni bodi!“ Burka s petjem v 1 dejanji, poslovenjena po J. Alešovcu, glasba J. Conradijeva. — Nekdaj je ljubljanska čitalnica o tem času narejala besedo v spomin prvega našega pesnika Prešična; ne vemo zakaj je opustila to lepo navado.

— (Iz Gradca.) V spomin dr. Fr. Preširna napravita akademično literarno-zabavno društvo „Triglav“ in „Slovansko pevsko društvo višjih šol“ v Gradci dné 9. decembra 1879 v dvorani „zum grünen Ager“, Leonhardstrasse. svečanost s tem le programom: 1. Pozdravni govor „Triglavu“ predsednika g. L. Požarja. 2. D. Jenko: Na moru; 3. Slavnostni govor g. S. Pintarja; 4. Dr. B. Ipavic: Na Preširnovem domu, velik zbor s četverosplovom, tenor- in bariton-solo; 5. Umlauf: Erinnerung an Enns, svira na citre g. A. Lavrenčič; 6. Dr. Fr. Preširen: Nova pisarija, prednašata gg. J. Juvanec in J. Arch; 7. Lesinski: Predivo je prela. osmospev; 8. Blumlacher: Potpourri slovenskih napevov, svira na citre g. A. Lavrenčič; 9. Dr. G. Ipavic: Savska, zbor s četverosplovom. Mej posameznimi točkami svira godba mestnega gledališča. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Strašna nesreča) se je dogodila predvčeranjim v trnovske vojaškej jahalnici. Neki konj se je splašil, vrgel jahača raz sebe, ter mu skočil s kopitom tako silno na prsi, da so se popolnem utrle in je vojak na mestu mrtev obležal.

— (Dr. Fr. Zupančič,) Slovenec iz Št. Vida pri Ponikvi, bivši polkovni lečnik, imenovan je za gradskega fizika v Sarajevu.

— (Gospodarji, pozor! nijso šale.) Iz Podgrada na Primorskem se nam piše: Oa dan peljali so štirje Tominjci (Bstriški okraj) v sosedno istrsko vas Zajelše opeko na vozéh z 12 govedi vpreženih. Ker je prehod meje še zabranjen, je žandarmerija na istrske strani konfiskovala ónih krajskih 12 goved. Preiskal jih je deželni živinozdravnik in ker so zdrava, se bodo prodala. Vrh tega, da zgubita dva gospodarja po dve in dva po štiri goveda, bodo še posebe kaznovani. Naredbe zoper kužno bolezen kmet navadno smatra za nepotrebne in za to se dogodi, da mora grenko skušati vso oostrost zakona.

— (Za telegraf na Dolenjskem) c. kr. telegrafsko ravnateljstvo tržaško potrebuje 1080 débél, kostanjevih, gradnovih, jelovih in smrekovih. Natančni pogoji so na-

vedeni v razglasu, priobčenem v uradnej pri-logi „Ljub. Ztg.“ Ponudbe sprejema ravnateljstvo v Trstu samo do 14. t. m.; oziralo se bode tudi na take, ki ne mogó vsega vkupe prevzeti.

5. decembra:

Evropa: Kraus iz Trsta. — Dr. Šavnik iz Laškega trga.

Pri ... Pengov iz Maribora.

Pri ... Winkler iz Dunaja. — Lenk iz Gradca. — Metliški iz Ravnice. — Ovin iz Radovljice. — Schidlof iz Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Fehnl iz Presnje.

Dunajska borza 6. decembra.

Štотni drž. dolg v bankovcih	68 gld. 60	kr
Štотni drž. dolg v srebru	70	25
Zlata renta	89	05
1860 drž. posojilo	131	25
Akcijske narodne banke	850	—
Kreditne akcije	240	—
London	116	55
Napol.	9	30 1/2
C. kr. cekini	5	53
Državne marke	57	65

Tržne cene

v Ljubljani 6. decembra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 75 kr. — rež 6 gld. 34 kr.; — ječmen 4 gld. 55 kr.; — oves 3 gld. 9 kr.; — ajda 5 gld. 20 kr.; — prosó 4 gld. 87 kr.; — koruza 6 gld. — kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. — kr.; — fižol hektoliter 9 gld. — kr.; masla kilogram — gld. 85 kr.; mast — gld. 70 kr.; — špeh frišen — gld. 48 kr.; špeh povojen — gld. 60 kr.; — jajce po 3 1/2, kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 58 kr.; — teletnina 0 kr.; — svinjsko meso 44 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 78 kr.

Prežalostnega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da se je Bogu vsegamogočnemu zazdelo preljubo nam mater, oziroma taščo in staro mater,

Lucijo Kraljič,

po kratkej bolezni, prevideno se sv. zakramenti za umirajoče, v 69. letu življenja, denes ob polnoči k sebi v boljše življenje poklicati. Truplo ranjce se bode v nedeljo 7. decembra popoldne ob 3. uri v družinsko rakev na farnem pokopališču v Šent-Vidu položilo.

Svete maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Nepozabljeno ranjco priporočamo vsem prijateljem in znancem v molitev in blag spomin. (571)

V Šentvidu nad Ljubljano 5. dec. 1879.

Mihael Kraljič, soprog. Franjo Kraljič, duhovnik, sin Marija Kraljič, omož. Tomec, Lucija Kraljič, omož. Odlazek, hčeri. Friderika Tomec, Andrej Odlazek, Lucija Odlazek, Marija Fajgelj, vnuki. Miroslav Tomec, Andrej Odlazek, zeta.

Gostilna „Pri lipi“.

Šremški kapni pelinovec. Izvrsno Kozlerjevo pivo. (572—1)

Prodaja trgovine.

V glavnem mestu Ljubljani je zavoljo od-potovanja lastnika prodajalnice na prodaj po-polnem opravljena in bogato naložena

trgovina s kratkim blagom,

stojéca na najboljšem in najbolj obiskovanem kraju. (561—3)

Natančneje se izvé v „Fr. Müller's Annoncenbureau“ v Ljubljani.

Tirolski prsni sirup.

Ta izleček, prirejen iz najuplnejših planinskih rastlin, prjetnega okusa, pridobil si je kmalu ime izvrstnega zdravila zoper bolečine v vratu in prsih, zoper katár, kašelj, zasliženje, teško dihanje, zoper kré v prsih itd., nadalje zoper bolezni otrok. Cena sklenici 1 gl. av. v. Pravi ima prirejevalec lekarnar O. Klement v Innsbrucku. V Ljubljani lekarnar Trnkotzy. (536—4)

vladajo taki idilični odnošaji, rekel je „gemüth-liche zustände.“

Ta cela komedija je preu-ročila, da je Rempeš prijaznejši postal napram avskultantu, kateri je bil ravnokar prestal sodnijski izpit; še aktuirat mu je šel včasih in pa povpraševal je, kako pitajo pri banskem stolu v Zagrebu.

Avskultant mu je povedal, da gre vse prav lahko, in vsled tega je Rempeš zaprosil dozvole, da sme ponoviti izpit. Ko mu je to bilo dovoljeno, se je podal v Zagreb in delal je dva dni pismene zadače, a tretji dan je sedel pred komisijo. Smejala se mu takrat nij izpitna komisija, ampak prav resao in žalostno se je držala, ko je s težavo pričakovala od-govore, katere je Rempeš vse nekako zveržene dajal na svetlo.

Ko so gospodje videli, da ne gre, in da so tudi pismene zadače pravi „galimatias“ je še predsednik komisije stavil eno pitanje Rem-pešu.

Vprašal ga je: „Izvolite mi povedati: ka-kova je razlika izmej priznanja ustmenega in pismene izprave?“

„Ne vem nobene razlike“ je bil odgovor. „Dobro! vrlo dobro!“ je zaklicala komi-sija jednoglasno.

Razlike namreč nij nobene bitne izmej ustmenega priznanja in pismene izprave, ker je jedno in drugo priznanje, jedno ustmeno, drugo pismeno, in tako je Rempeš zateel en-krat pravo!

Pri vsem tem so mu povedali, da se nij treba več ušiti in mučiti se zakoni, in za to je zopet odšel na svoje prejšnje mesto in re-kel je, da ne gre nigdar več delat izpita so-lstvenega, ker so pri banskem stolu itak sami „Ober-Haheri“ ter ga nij dobrega človeka, ki bi mu hotel pomoči do „obersudca“, kar pa mu ne bode ušlo pri prvej restavraciji, ko pride zopet stara ogersko-hrvatska oberkon-stitucija.

Premeščenje.

P. T.

Usojava se s tem javno naznaniti, da sva z dnem

9. decembra 1879

svoje prodajalnico, ki je bila od junija meseca m. l. v poštnih ulicah št. 34, pod naslovom „Pri volku“ („Zum Wolf“), preložila v hišo v

kolodvorskih ulicah št. 97

pod naslovom „K zamorcu“ („Zum Mohren“).

V Celju, dne 4. decembra 1879.

Sê spoštovanjem

Matič & Plicker.

(570—2)

O zdravilnej moči

pravega

Wilhelmovoga

antiartritiškega antirevmatiškega

kri čistilnega čaja,

navedemo naslednje priznanice:

Gospod Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchenu.

Szenjava pri Jaroslavu, Gališko.

Ker sem čudovito moč Vašega antiartritiškega antirevmatiškega kri čistilnega čaja skusil na sebi, priporočal sem ta čaj tudi družim trpečim. Naznanjajoč Vam to, zahvaljujem se Vam najudanejšje.

Sê spoštovanjem

Abr. Knoblauch.

Gospod Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchenu.

Radovezice na Češkem, pošta Bilin, 15. marca 1876.

Mnogokrat sem Vaš Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj v mojem bolnem stanju zoper nagnetenje vranice, jeter, naraščanje masti okolo srca in želodca, revmatične bolečine v križi, zoper slabo prebavljanje, siljenje krvi v glavo, zoper pritisk na možjane itd. z ugodnim uspehom rabil, tako, da mi nij trebalo zdraviti se iti v kopelj ali kakov drug zdravilen zavod na vodi, v kar bi žalibog ne imel niti zadostnih sredstev niti mi pri svojem poklici ne ostaje toliko časa.

Sprejmite zagotovljenje, da mi je prijetna dolžnost vsem v tem oziru bolnim ta izvrstni Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj živo priporočati in kjer mi je moč hvaliti ga, da izrazim s tem nekoliko svojo zahvalo za Vašo toliko srečno iznajdbo in trpeče človeštvo bolj in bolj opozarjam na Vaš izvrstni priredok, kakor v resnici zasluži. Z visokim šiovanjem

(523—3)

P. Vincencij John, župnik.

Gospod Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchenu.

Horavec poleg Schildberga, Moravsko, 22. marca 1876.

Moji bolni prijatelji in znanci so me prosili, da vas zopet prosim, da mi pošljete po pošttem povzetju 12 povitkov svojega skušenega Wilhelmovoga antiartritiškega antirevmatiškega kri čistilnega čaja. Ker sem sam na sebi opazoval izvrsten učinek tega čaja, priporočam ga vsem, in njega ime se je uže daleč razširilo.

Worbs Ivan, ubožni oče.

Jedino pravi prireja

Fran Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu (Dol. Avstr.)

Zavitek, razdeljen v 8 vzemkov, prirejen po zdravniku zapovedi, z navodom uporabi v raznih jezikih 1 gld., za kolek in povezovanje 10 kr.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj, ker so priredki, ki slujó samo pod imenom antiartritiških antirevmatiških kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni, ter jaz vedno svarim pred nakupavanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi **Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj** tudi

V Ljubljani: Peter Lassnik;

Anton Leban, lekar v Postojni; **Karel Šavnik,** lekar v Kranji; **Fr. Waoha,** lekar v Metliki; **Dom. Rizzoli,** lekar v Novem mestu.

M. Neumannova velika zaloga narejene obleke.

Za gospode:

Suknene zimske suknje . . .	gl. 16
Sukneni menčikovi . . .	20
Menčikovi iz lodna . . .	14
Moderna obleka . . .	22
Črna obleka . . .	25
Jesenske površnje suknje . . .	12
Lovske suknjice iz lodna . . .	7
Suknene hlače . . .	7
Ponočne suknje . . .	10
Reithofferjev dežni plašč . . .	9

Za dečke:

Suknen menčikov . . .	gl. 10
Suknene obleke . . .	12
Črne obleke . . .	16
Lovske suknjice od lodna . . .	4
Zimske suknene hlače . . .	4

Za otroke

od 2 do 8 let:

Obleke iz klobučine brez hlače . . .	gl. 3-50
Lovske obleke s hlačami . . .	4-50
Suknena obleka s hlačami . . .	6-
Površnje suknje . . .	7-

Za gospé najnovejši paletoti z Dunaja:

Suknje po obliki za gospode od palmerstona . . .	od gl. 6 do gl. 24
Suknje po obliki za gospode, ratinaste ali šopkinaste . . .	10 " " 20
Suknje po obliki za gospode, iz sukna stisenega iz vravnane preje . . .	14 " " 38
Moderni dežni plašč od sukna . . .	9 " " 22
Elegantne ponočne suknje od klobučine . . .	8 " " 18

priporoča

M. Neumann,

v Ljubljani, slonove ulice št. 11.

Izvanjska naročila se s povzetjem natanko izvršujó, in óno, kar se ne dopade, brez ovire zamenj. (473—13)

Original

J. Ogoreutz

Novem mestu

prodaja

šivalne stroje vsacega sistema

proti gotovej plači ali na obroke s petletno garancijo.

Poduk brezplačno.

O dobroti mojih originalnih ameriškanskih mašin se lahko vsakdo prepriča pri takih osobah, ktere so jih pri meni še pred 12. leti kupile in še zdaj izvrstno šivajo. (535—2)

Wheeller & Wilson

Skoraj zastonj!

Zavoljo nedavno na nič prišle velike fabrike za britanija-srebro, oddaje se sledečih 42 komadov, izredno dobrih rečij od britanija-srebra samo za gld. 6.75, kot jedva četrti deli troškov izdelovanja, tedaj skoraj zastonj, in sicer:

- 6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra, s pravo angleškimi srebrno-jeklenimi ostrinami.
- 6 " jako finih vilic, britanija-srebro, iz jednega kosa.
- 6 " teških žlic za jedi od britanija-srebra.
- 6 " žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvaliteti.
- 1 masivni zajemalec za mleko od britanija-srebra.
- 1 teški zajemalec za juho od britanija-srebra.
- 6 podstavkov za nože od britanija-srebra.
- 6 kom. Viktorija-podstavkov, fino cizelirani.
- 2 krasna namizna svečnika od britanija-srebra.
- 1 salonski namizni zvonček od britanija-srebra srebrnega glasu
- 1 precejevalnik za čaj od britanija-srebra, z ročkom ali vesalom.

42 kom. Vseh teh 42 rečij je izdelano iz najfinejšega britanija-srebra, ki je na celem svetu jedina kovina, katera ostane večno bela, in se od pravega srebra tudi po 20letnem rabljenju ne more razločiti, za kar se garantuje. (543—4)

Naslov in jedini kraj za naročila v c. kr. avstro-ogerskih provincijah: General-Depot der I. engl. Britannia-Silber-Fabriken:

Blau & Mann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Pošilja se proti pošttemu povzetju. — Poština za vseh 42 komadov znaša 36 kr. v vse kraje Avstro-Ogerske.

Vseh teh 42 komadov, ki so solidno in praktično blago od britanija-srebra, ki so veljati preje gold. 25, stane zdaj vseh 42 komadov skupaj le gld. 6.75.